

DNES JE TEN DEN*Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově. (L 2:11)*

1. čtení: Starozákonní zaslíbení (video)

Hlavní čtení: Lukáš 2:1-20

Milí bratři, milé sestry,

asi před dvěma měsíci jsem se z nějakého důvodu jel do Veselí otestovat. Potřeboval jsem potvrzení, že jsem covid negativní. Vstoupil jsem do laboratoře a paní doktorka se mě ptá: *Už jste u nás byl, pane Kulíku? Ano, už jsem u vás byl. A jaké je vaše zaměstnání? Farář, říkám hrdě. Tu se ke mně nakloní sestřička a s úsměvem mě pochválí: To je krásné povolání. Děkujeme vám, že to v této době ještě děláte. Že nám přinášíte čerstvou zeleninu na náš stůl. Na sucho jsem polkl, ale přešel jsem to její nedopatření bez mrknutí oka. Za několik minut za mnou ta sestřička přišla s výsledkem testu a povídá mi: Omlouvám se, já jsem slyšela, že jste farmář. A vy jste farář. No, čerstvou zeleninu vám dnes nedám, bratři a sestry. Ale doufám, že z moci Ducha svatého vám předám čerstvou zvěst evangelia. Rád bych z dnešního biblického vánočního oddílu vypíchl to andělovo zvěstování:*

- *Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově.*

Dnes... zamysleme se na chvíli: Kdy v našich uších znělo to slovo *dnes* radostně a osvobodivě jako rajská hudba? Malým dětem možná ráno, když jim rodiče sdělili: *Vstávej, dnes je Štědrý den. Dnes budeme rozbalovat dárky.* Dospělým třeba také v okamžiku, kdy se vzbudili, protřeli si oči, protáhli se a řekli sami sobě: *Je to dobré, dnes nejdeš do práce.* Někdy dlouho čekáme, až si na nás někdo udělá čas. Třeba lékaři. Nebo šéf v práci. Nebo naše děti či vnoučata. *Babi, dneska se za tebou stavím. Dědo, dnes přijdu na kafe.* To je radostná zpráva, na kterou se v některých případech dlouho čeká.

Já si vzpomínám na jedno nedávné *dnes*, které mi v uších skutečně znělo jako hudba z Ráje. Pan primář infekčního oddělení přišel po ránu na vizitu do našeho pokoje a řekl mi: *Půjďte domů, pane Kulík. Já jsem vyhrkl: A kdy, pane primáři? Zítří? Žádné zítří, odpověděl. Už dnes. Sbalte se, za chvíli odcházíte.*

Ale pojďme zpátky k biblickému vyprávění. Lukáš vypráví o pastýřích na pastvinách poblíž Betléma. Je tma. Vcelku ticho. Noc jako každá druhá. Někdo spí. Někdo hlídá.

- *Náhle při nich stál anděl Páně a sláva Páně se rozzářila kolem nich. Zmocnila se jich veliká bázeň.*

Proč se báli? Proč ti pastýři byli vystrašení? Protože se jako hříšníci setkali andělem. S tím odleskem Boží záře. Protože k nim promluvil posel svatého a čistého Boha. Báli se. Báli se o holý život. Měli strach, že zemřou. Zmocnila se jich posvátná hrůza. Stalo se jim to, co už ve starozákonní době někteří lidé čas od času prožívali. Třeba prorok Izajáš, který ve vidění stál před trůnem Hospodina a zajíkal se:

- *Běda mi, jsem ztracen. Jsem člověk nečistých rtů a mezi lidem nečistých rtů bydlím, a spatřil jsem na vlastní oči Krále, Hospodina zástupů. (Iz 6:5)*

Ale anděl Páně ty pastýře hned upokojil.

- *Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid.*

Vy se nemusíte bát přítomnosti svatého Boha. Naopak! Strach dnes vyměňte za radost. Právě dnes vyměňte veliký strach z Boha za velikou radost z Boha. Bůh se totiž zrovna dnes stal člověkem, jako jste vy. Bůh se dnes stal dítětem, jako jsou vaše děti a vnoučata. Bůh se narodil do vašeho světa. Přišel mezi vás, abyste se ho nemuseli bát. Přiblížil se k vám, abyste se i vy k němu mohli přiblížit. Abyste k němu směli přijít. Beze strachu. S velikou radostí.

- *Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově.*

V Betlémě, v rodišti krále Davida se narodil váš Zachránce. Potomek krále Davida. Po staletí očekávaný a vyhlášený Mesiáš, tedy Bohem pomazaný král. Anděl ho dokonce nazývá Pánem – tedy Hospodinem. Bratři a sestry, právě dnes si připomínáme počátek naší spásy. Den, kdy se Bůh stal člověkem. Den, kdy Bůh vstoupil do našeho hříšného světa a stal se jedním z nás, kromě hříchu. Den, kdy Bůh vstoupil do našeho pokrouceného a potemnělého světa, aby nás, hříšné lidi, z hříchu nakonec vykoupil a vysvobodil. Aby nás omyl svou krví prolitou na kříži. Aby nám daroval ztracenou spravedlnost před Bohem. Aby nás posvětil. Aby nás očistil. Aby nám otevřel brány svého království věčného světa a věčné radosti.

Na chvíli se teď zamysleme. Co jsme právě dnes už prožili? Co všechno právě dnes, tento Štědrý den roku 2021, už máme za sebou? Zažili jsme ty běžné věci, kterým se nevyhýbáme žádný všední den. Vstali jsme z postele, vykonali hygienu, nasnídali jsme se. Pak jsme se lehce naobědvali. Mezitím jsme možná prožili něco zvláštního, co prožíváme právě jen dnes, tedy na Štědrý den. S dětmi či vnoučaty jsme se podívali na nějakou pěknou pohádku. U toho jsme ochutnávali cukroví. Nastrojili jsme vánoční stromeček. Obalili jsme řízky. Dochutili jsme bramborový salát či kyselicu. Stačili jsme se už možná i pohádat: Kvůli dárkům, kvůli jídlu, nebo kvůli nějakým jiným vedlejšími věcem. Protože nic si nenalhávejme: Štědrý den je často hektický a emocionálně vypjatý den. Lidé se na Štědrý den někdy víc hádají, než objímají. No, a co ještě dnes zažijeme? Dobře se navečeříme. Možná zazpíváme u stromečku nějakou tu koledu. Rozbalíme dárky. Podíváme se na novou pohádku. A vyčerpání padneme za vlast.

Bratři a sestry, v tomto krásném, nevšedním a velice náročném dni musíme zvládnout ještě jednu věc: Setkat se s naším Spasitelem Ježíšem Kristem. Vždyť kvůli nám se kdysi v Betlémě narodil. Kvůli nám přišel do tohoto světa, který tolik potřebuje Boží vykoupení. Ten v městě Davidově narozený Zachránce, ten Boží Syn plný odpouštějící lásky, nás volá k sobě právě dnes. Nás, kteří nejsme dokonalí. Nás, kteří jsme v životě mnohé pokazili. Nás, kteří padáme pod tíhou problémů, za které nemůžeme. I pod tíhou vin, za které neseme přímou odpovědnost. Nás, kteří se nechováme k druhým lidem tak, jak bychom měli. Nás, kteří na Boží lásku neumí správně odpovídat. Nás oslovuje a volá k sobě Pán Ježíš Kristus. Právě dnes. Ne zítra. Ne pozítří. Ne za měsíc. Ne příští Vánoce. Dnes. Teď a tady. Jestliže v srdci uslyšíme to jeho volání, neváhejme. Přiblížme se k němu v modlitbě. Odevzdejme mu náš život. Vydejme se mu do péče. Spočínme a upokojme se v jeho blízkosti.

Bratři a sestry, evangelista Lukáš velice rád používá slovo „dnes“. Snaží se tím podtrhnout naléhavost evangelijní zvěsti. Vždyť evangelium o Pánu Ježíši nesnese odkladu. Smíme a máme na něj odpovídat hned ve chvíli, kdy je slyšíme. A víte, co je zajímavé? Nejsilněji to slovo „dnes“ zaznívá z Ježíšových úst, když oslovuje hříšníky. Prvním je Zacheus. Vrchní celník. Člověk malého vzrůstu a velké moci. Veliký šéf, který zneužíval lidi kolem sebe pro své obohacení. Veliký boháč, který uměl z druhých lidí vytřískat peníze. Člověk, kterým lidé kolem něj právem pohrdali. A zrovna k němu se Ježíš obrací:

- *"Zachee, pojď rychle dolů, neboť **dnes** musím zůstat v tvém domě."* ⁶ *On rychle slezl a s radostí jej přijal.* ⁷ *Všichni, kdo to uviděli, reptali: "On je hostem u hříšného člověka!"* ⁸ *Zacheus se zastavil a řekl Pánu: "Polovinu svého jmění, Pane, dávám chudým, a jestliže jsem někoho ošdil, nahradím mu to čtyřnásobně."* ⁹ *Ježíš mu řekl: "**Dnes** přišlo spasení do tohoto domu; vždyť je to také syn Abrahamův. (L 19:5-9)*

Dalším hříšníkem je apoštol Petr. Když naposledy viděl svého Pána a Mistra před jeho ukřižováním, stalo se toto:

- ⁶¹ *Tu se Pán obrátil a pohleděl na Petra; a Petr se rozpomenul na slovo, které mu Pán řekl: "Dřív, než **dnes** kohout zakokrhá, zapřeš mne třikrát."* ⁶² *Vyšel ven a hořce se rozplakal. (L 22:61-62)*

V těch slzách pokání se rodí nový Petr. Petr, který napříště nebude spoléhat na sebe sama, na své vlastní síly a možnosti, nýbrž na svého Pána a Spasitele.

A tím posledním výtečníkem je zločinec, který visel na kříži vedle Pána Ježíše. Jemu v té poslední chvíli Ježíš řekl:

- *Amen, pravím ti, **dnes** budeš se mnou v ráji. (L 23:43)*

Bratři a sestry, všichni tři byli Pánem Ježíšem usvědčeni z hříchu. Všichni tři věděli, že jsou hříšní. A před tváří toho, který je přišel zachránit, nic neskrývali. Ale co víc? Všichni tři se ve své slabosti a špatnosti spolehli na Ježíše jako na jediný zdroj a jedinou záruku záchrany. Zacheus se radoval, když ho Kristus vzal na milost. Petr hořce plakal, když hleděl na svého Pána jdoucího na smrt. A právě to byl jeden z nejdůležitějších okamžiků Petrova života. Bod obratu. Skutečné obrácení. No, a ten zločinec silně trpěl a umíral, když na kříži zaslechl, že ještě dnes bude s ukřižovaným Mesiášem v jeho království. Co tím vším chci říct? Že neexistuje jediná překážka, která by nám bránila přijmout odpuštění a milost z rukou Pána Ježíše. Neexistuje žádný problém, který by nás brzdil v setkání se vzkříšeným Kristem. Jistě, vždycky to znamená polknout hořkou pilulku: Přiznat sobě i Bohu, že to je se mnou nahnuté. Že před Boží tváří sám za sebe nikdy neobstojím. Ale nakonec to znamená velikou radost. Vždyť ten, který se v Betlémě kvůli nám narodil a na Golgotě kvůli nám umíral, si nás zamiloval. A chce s námi být. Dnes. Už dnes. I zítra. I příští Vánoce. Prostě po celou věčnost. Amen.